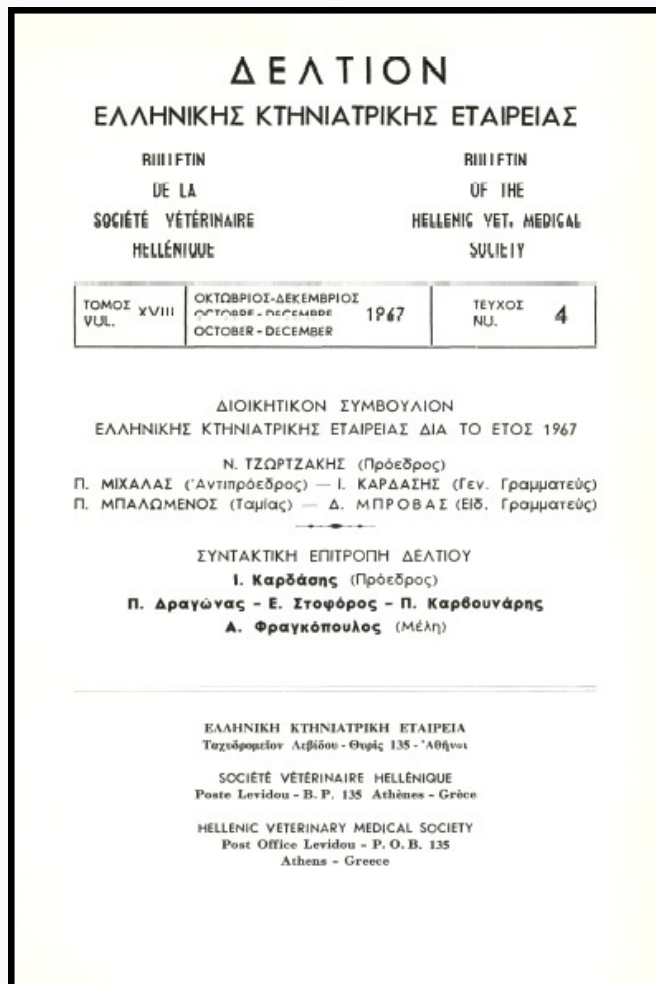

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 18, No 4 (1967)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.19942](https://doi.org/10.12681/jhvms.19942)

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1967). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 18(4), 248–250.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.19942>

Raggi L.G. Lee G.G. 1965. **Μετεμβολιακά περιστατικά λοιμώδους λαρυγγοτραχειίτιδος (Λ.Λ.Τ.)** Avian Dis. **9**, 559 - 565.

Ἐπὶ ἐμβολιασθέντων ἐναντίον τῆς Λ.Λ.Τ., πτηνῶν, πολλάκις ἔχουν σημειωθῆ περιστατικά τῆς νόσου, 2 - 3 ἑβδομάδας μετὰ τὸν ἐμβολιασμόν, καθὼς καὶ ἔτεραι μικτὰ μολύνσεις, ποικίλης ἰογενοῦς αἰτιολογίας (ὡς λοιμώδης βρογχίτις καὶ Νόσος τοῦ Newcastle). Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων μικτῶν μολύνσεων οὐδέποτε κατέστη δυνατὴ ἡ ἀπομόνωσις ἰοῦ Λ. Λ. Τ. Ὡσαύτως, διὰ πειραμάτων διασταυρουμένης ἀνοσίας, δὲν ἔχει διαπιστωθῆ ἡ ὑπαρξίς διαφόρων τύπων ἰοῦ Λ.Λ.Τ., διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐδικαιολογῶντο τὰ μετεμβολιακά κρούσματα τῆς νόσου.

Εἰς σειρὰν πειραμάτων, δι' ἐμπορικῶν καὶ πειραματικῶν ἐμβολίων Λ.Λ.Τ., οἱ σ.σ. ἀναπαρήγαγον μετεμβολιακὴν Λ.Λ.Τ., ἐπὶ ὄρνιθίων ἡλικίας 5 καὶ 10 ἑβδομάδων, ἐμβολιασθέντων διὰ τῆς μεθόδου τῆς ψήκτρας (διὰ τῆς ἀμάρρας) καὶ μολυνθέντων 3 ἑβδομάδας μετὰ τὸν ἐμβολιασμόν.

Κατὰ τοὺς σ.σ., τὸ αἷτιον τῶν μετεμβολιακῶν περιστατικῶν τῆς Λ. Λ. Τ., δέον ν' ἀναζητηθῆ εἰς τὸν χαμηλὸν τίτλον τοῦ ἰοῦ τῶν ἐμβολίων. Ἐμβόλια μὲ τίτλον ἰοῦ 50 % κατώτερον τοῦ 10² E.P.F.U., (μονάδες πλακῶν ἐμβροῦ) δὲν παρέχουν ἰκανὴν προστασίαν εἰς τὰ πτηνά. I.K.

Ablashi D., Chang P. W., Yates V. J. 1965. **Ἐπίδρασις τῆς λανθανούσης λοιμώξεως τοῦ ἐμβροῦ ὄρνιθος ἐξ ἰοῦ CELO (Chicken - Embryo - Lethal - Orphan) ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἰῶν Newcastle καὶ Ἰνφλουέντζας.** Avian Dis., **9**, 407 - 417.

Δι' ἰοῦ CELO, οἱ σ.σ. ἐμελέτησαν τὴν ἐπίδρασιν τῆς πολλάκις παρατηρηθείσης λανθανούσης λοιμώξεως τῶν ἐμβρυοφόρων ὠῶν ὑπὸ διαφόρων ἰῶν (ἐγκεφαλομυελίτιδος ὄρνιθων, λεμφοματώσεως, CELO) ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως ἐτέρων ἰῶν.

Οὕτω διεπιστώθη ὅτι ὁ ἰὸς CELO «παρεμβαίνει» ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἰῶν Newcastle καὶ Ἰνφλουέντζας, γεγονός ἀποδεικνυόμενον ἐκ τῆς μειώσεως τῶν τίτλων αἵματοσυγκολλήσεως καὶ λοιμογόνου τῶν δύο τελευταίων ἰῶν.

Τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν τῶν σ.σ. ἔχουν πρακτικὴν σημασίαν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ ἀποτελεσματικότης τῶν ἐμβολίων μεγάλως ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ λοιμογόνου τίτλου τοῦ ἰοῦ αὐτῶν. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι πλεῖστοι ἰοὶ ἐμβολίων, ἰδίᾳ πτηνῶν, παράγονται σήμερον ἐπὶ ἐμβρυοφόρων ὠῶν ὄρνιθος. I. K.

Stephens J. F. 1965. **Συχνότης σαλμονελλών εις έκτροφάς ανα- παραγωγής.** Feedstuffs, **37**, 20 - 24 (Vet. Bull., 1965, **35**, 195.)

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως 1235 ρυπαρῶν διὰ κοπράνων ὠν, προερχομένων ἐκ 48 διαφόρων έκτροφῶν, (ἐξέτασις δι' ἐμβαπτίσεως ἐκάστου ὠοῦ, ἐπὶ 48 ὥρας, εἰς 65 - 70 ml. ζωμοῦ selenite ἢ tetrathionate, καὶ ἐν συνεχείᾳ σπορὰ τοῦ ζωμοῦ ἐπὶ πηκτικῆς, περιεχοῦσης πράσινον λαμπρόν), διεπιστώθη ἡ παρουσία σαλμονελλῶν εἰς 40 ὠά (3,2%), προερχόμενα ἐξ 8 έκτροφῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐν τούτοις δὲν ὑπῆρχεν ἔνδειξις ὑπάρξεως νόσου, Αἱ ἀπομονωθείσαι σαλμονέλλαι ἀνῆκον εἰς τὰ ἐξῆς εἶδη: *S. blockley*, *S. heidelberg*, *S. infantis*, *S. anatum*, *S. derby*, *S. schwaarzengrund* καὶ *S. sainpaul*.

I. K.

Van Schothorst M., Guinee P.H.M., Kampelmader E.H. καὶ Van Keulen A. 1965. **Συχνότης τῶν σαλμονελλῶν ἐπὶ τῶν πουλερικών εἰς Ὀλλανδίαν.** Zentbl. Vet. Med. **12 B**, 422 - 428.

Κατὰ τὴν διάρκειαν 18 μηνῶν, εἰς τὸ Ἴνστιτοῦτον Δημοσίας Ὑγείας τῆς Οὐτρέχτης, υπεβλήθησαν εἰς ἐξέτασιν 1530 ὄρνιθια ἐσφαγμένα καὶ 770 ὄρνιθες, ὁμοίως ἐσφαγμένοι, ἀπομονωθείσων σαλμονελλῶν ἐκ 263 ὄρνιθίων (17,3%) καὶ 41 ὄρνιθων (5,3%). Ἐκ τῶν ὄρνιθίων, 102 πιθανῶς ἐμολύνθησαν ἐν τῷ πτηνοσφαγείῳ καὶ 158 δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἔχοντα λανθάνουσαν μόλυνσιν. Τὸ ὑψηλὸν ποσοστὸν τῶν ἐπιμολυνθέντων ἐν τῷ σφαγείῳ ὄρνιθίων ἀποτελεῖ σοβαρὸν θέμα δημοσίας ὑγείας.

I. K.

Elice J. D. καὶ Swecker E. E. 1965. **Σαλμονέλλαι ἐκ ζωϊκῶν ὑπὸ - προϊόντων.** Bull. Hlth Rep., Wash. No 80 (Vet. Bull., 1965, **35**, 195).

Ἐρευνα γενομένη εἰς 11 βιομηχανίας παραγωγῆς προσθετικῆς πρωτεΐνης διὰ ζωοτροφάς, ἐξ ἀπορριμάτων σφαγείων, αἵματος, πτερῶν καὶ τριχῶν, ἀπέδειξεν ὅτι 8 ἐκ τῶν βιομηχανιῶν τούτων παρήγαγον προϊόντα περιέχοντα σαλμονέλλας. Ὑπεύθυνον τῆς μόλυνσεως ὑπῆρξε τὸ μεμολυσμένον περιβάλλον, εἰς τὸ ὅπιον ἐγένετο ἡ ἐπεξεργασία τῶν προϊόντων, μετὰ τὴν παρασκευὴν αὐτῶν εἰς θερμοκρασίαν ἀνωτέραν τῶν 82° K.

Μετὰ μίαν ἐβδομάδα καταναλώσεως τροφῶν περιεχουσῶν ἐκ τῶν ὡς ἄνω μεμολυσμένων προσθετικῶν, αἱ ὄρνιθες ἀπεκκρίνουν σαλμονέλλας διὰ τῶν κοπράνων των. Εἰς τὰ ὠά τῶν έκτρεφομένων ἐντὸς κλωβῶν ὄρνιθων καὶ διατρεφομένων ὡς ἄνω δὲν ἀνευρέθησαν σαλμονέλλαι, ἐνῶ ἀνευρέθησαν τοιαῦται ἐπὶ τῶν κελυφῶν τῶν ὠν τῶν διατρεφομένων ὁμοίως ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, πτηνῶν. Μετὰ μίαν ἐβδομάδα συντηρήσεως τῶν τελευταίων τούτων ὠν ἐκτὸς ψυγείου, αἱ σαλμονέλλαι ἀνευρέθησαν ἐντὸς τῆς λεκύθου.

I. K.

Galiunas P., Cottral G. E. 1967. **Ἐπιβίωσις ἰοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἐπὶ δερμάτων βοοειδῶν.** Am. J. Vet. Res., **28**, 1047-1053.

Ἐπὶ πειραματικῶς μολυνθέντων βοοειδῶν δι' ἰοῦ Α.Π. καὶ θανατωθέντων κατὰ τὴν ὀξείαν φάσιν τῆς νόσου, διηρηνήθη ἡ παρουσία ἰοῦ Α.Π. εἰς τὰ δέρματά των, ὑπὸ διαφόρους συνθήκας συντηρήσεως αὐτῶν. Οὕτω ἀπεδείχθη ὅτι: α) Εἰς ἀλατισμένα δέρματα ὁ ἰὸς παρέμενε λοιμογόνος ἐπὶ 90 ἡμέρας, ὅταν τὰ δέρματα συνετηροῦντο εἰς 15° C, καὶ ἐπὶ 354 ἡμέρας, ὅταν ἡ θερμοκρασία συντηρήσεως τῶν δερμάτων ἦτο 4° C. β) εἰς δέρματα ἐμβαπτισθέντα ἐπὶ 20 ὥρας ἐντὸς κεκορεσμένου διαλύματος ἄλατος (NaCl), ἐνισχυμένου διὰ χλωρίου (μέχρι 500 μέρη χλωρίου κατὰ ἑκατομμ. διαλύματος), συντηρηθέντα ἐν συνεχείᾳ εἰς 150° C, ἀνευρέθη λοιμογόνος ἰὸς ἐπὶ χρονικὸν διάστημα 4 ἐβδομάδων περίπου. γ) Ὡσαύτως, λοιμογόνος ἰὸς ἀνιχνεύθη ἐπὶ δειγμάτων δερματος, ἅτινα εἶχον ἀποξηρανθῆ ἐπὶ 42 ἡμέρας εἰς 20° C καὶ 40 % σχετικὴν ὑγρασίαν. δ) Τέλος δείγματα δερματος, ἐμβαπτισθέντα εἰς ἄλμην ἐπὶ 7ήμερον καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀποξηρανθέντα εἰς 20° C, περιεῖχον λοιμογόνον ἰὸν μέχρι τῆς 21ης ἡμέρας.

Ἐν τῇ πράξει θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὁ ἰὸς τοῦ Α.Π. δύναται νὰ ἐπιζήσῃ ἐπὶ μακρότερα τῶν ὡς ἄνω χρονικῶν ὀρίων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι διὰ τῶν συνήθων μεθόδων συντηρήσεως τῶν δερμάτων δὲν καταστρέφεται ὁ ἰὸς τοῦ Α.Π.

Μόνον αἱ ἐν χρήσει μέθοδοι ἀποτριχώσεως τῶν δερμάτων, δι' ἄλατος καὶ θεϊκοῦ ὀξέος καὶ ἐν συνεχείᾳ δι' ἐσβεσμένης ἀσβέστου, ἀποδεικνύονται ἀποτελεσματικαὶ καὶ παρέχουν ἀσφάλειαν κατὰ τὰς εἰσαγωγάς.

I. K.

Schonell M.E., Brotherston J.G., Burnett R.C.S., Campbell J., Coghlan J.D., Moffat M.A., Norval J., Sutherland J. A. W. 1966. **Ἐπαγγελματικαὶ μολύνσεις εἰς τὰ Σφαγεῖα τοῦ Ἐδιμβούργου.** Br., med. J., **2**, 148-150.

Ἐκ τῆς ὁρολογικῆς ἐξετάσεως τοῦ αἵματος τῶν 96 ὑπαλλήλων τῶν Σφαγείων τοῦ Ἐδιμβούργου, προέκυψεν ὅτι 46 ἐξ αὐτῶν (ποσοστὸν 47,9 %) εἶχον μολυνθῆ ὑπὸ μιᾶς τῶν κατωτέρω ζωνοδόσων: Πυρετοῦ Q, Βρουκελλώσεως, Λεπτοσπειρώσεως καὶ ἐγκεφαλομυελίτιδος τοῦ προβάτου (Looping-ill).

Ἡ κατὰ νοσήματα διαπιστωθεῖσα συχνότης ἀντισωμάτων, εἶχεν ὡς ἀκολούθως: ἐναντι τῆς *Coxiella burnetti* (φάσις 2) 28,1 %, τῆς *Brucella abortus* 12,5 %, τῆς *Leptospira canicola* 6,2 %, καὶ τοῦ ἰοῦ τῆς ἐγκεφαλομυελίτιδος τοῦ προβάτου 8,3 %.

I. K.